

Schuck István

– Hogyan és mikor került először kapcsolatba a nyomdaiparral?

– 1978-ban olvastam először a fényszedés technológiájáról. Igazából ez volt az az időszak, amikor először kezdtem el foglalkozni a nyomdaiparral, és mélyebben beleástam magam ebbe a témába. 1980-ban kerültem a Szikra Lapnyomdába villamosmérnökként, ahol nem sokkal később a Könnyűipari Minisztériummal közösen elkezdtünk foglalkozni a fényszedés magyarországi bevezetésével, majd végül tagja lettem a fényszedés bevezetésére kijelölt csapatnak. A Szikra Lapnyomdában eltöltött időben ismerkedtem meg az újságnyomtatás technológiájával, és az ezzel kapcsolatos továbbfeldolgozással (postpress).

– Miért pont a postpress lett a szakterülete?

– 1989–1990-ben, az akkori Kossuth Nyomda műszaki igazgató helyetteseként, több munkahelyi ajánlatot is kaptam külföldről. Nyomdaipari és továbbfeldolgozó berendezések magyarországi értékesítésére szerettek volna felkérni. Végül az osztrák Prosystem Richter GmbH cég mellett döntöttem, ahol Ernst Richter cégtulajdonosban emberileg és szakmailag is kiváló embert ismerhettem meg, és akitől nagyon sokat tanultam a nyomdai továbbfeldolgozás vagyis a postpress világáról. Neki köszönhetem, hogy ma az egyik fő szakterületem a könyvgyártás és a postpress teljes vertikuma.

Természetesen a Kossuth Nyomdában eltöltött időszak is igen erős nyomot hagyott az életemben, hiszen itt ismertem meg mélyebben az íves és rotációs nyomtatási technológiát, valamint a postpress-en belül itt találkoztam először a szép könyvek gyártásával.

– Milyen technológiai változásokat élt meg, és ezek közül melyiket tartja a legfontosabbnak?

– Az egyik legfontosabb technológiai változás, amit megéltem, az az ólomszedésről a fényszedésre való áttérés volt, a másik ilyen nagy jelentőségű fejlődés pedig a számítástechnika térhódítása, amely a könyvkötészetben is csodálatos változásokat teremtett. Az utóbbi évek-

ben a mechanika terén is remek újdonságok születtek. A 2008-as drupa legújabb világszenzációi a nyomtatás területén a KBA újdonságai, mint a DriveTronic SIS (Sensoric Infeed System), amely

az oldalmérték feladatát automatikusan, beállítás nélkül végzi. Ez a forradalmian új berakórendszer a különböző nyomathordozó anyagok cseréjénél manuális beállítások nélkül dolgozik, és kedvezően befolyásolja az ívek haladását az eddigi mechanikus vagy pneumatikus megoldásokkal szemben. A másik ilyen újdonság a lemezhenget-direktmeghajtó DriveTronic SPC, amely lehetővé teszi a nyomólemezek egy percen belüli szimultán cseréjét, a nyomóművek számától függetlenül. A párhuzamos átállítási és mosófolyamatoknak köszönhetően a lemezcsere már nem súlyozott kérdés, így a munkák átállítási ideje óriási mértékben lecsökken.

A könyvelőállítás területén a Kolbus két új technológiával jelentkezett. Az első ilyen újdonság az új összehordási technika, a második pedig a szintén teljesen új falcbeégetési és préselési módszer.

– Volt-e valamilyen fordulópont pályafutása során?

– 1980-ban egy híradástechnikai cégtől kerültem a Szikra Lapnyomdához, ahol napilapok és újságok gyártásához a már említett fényszedés bevezetésében vehettem részt. Ez az időszak igazi fordulópont volt az életemben. A következő ilyen változást akkor élhettem át, amikor a Kossuth Nyomdában dolgozva a világ legelső integrált rendszerét (szöveg és kép egyben) üzemeltettük be. Azonban a legjelentősebb változás az életem során mégis az volt, amikor 1994-ben az osztrák Prosystem Richter GmbH – ahol annak idején dolgoztam – felszámolása előtt egy saját cég alapítása mellett döntöttem, még időben.

– Milyennek látja a szakma múltját és jövőjét?

– A nyomdászszakma nagyon szép, elismert és nagyra értékelt hivatás. Az elmúlt 25-30 év

technológiai fejlődése nemcsak a nyomtatásban, de a továbbfeldolgozás területén is óriási változásokat hozott. Úgy gondolom, hogy a mai nyomdaipari szakembereknek mind a mechanika, mind a számítástechnika terén összetett ismeretekre van szüksége, hogy a szakmában helyt tudjanak állni. Az ehhez szükséges ismeretek elsajátítása ma már elengedhetetlen.

– Van-e, volt-e példaképe, ha igen ki és miért?

– Az egyik példaképem a nyomdaiparban Csöndes Zoltán, akit akkoriban a Szikra Lapnyomdában egy nagyon fiatal, ambiciózus embernek ismertem meg, igen jó vezetői tulajdonságokkal rendelkezőt és a cégvezetés technikájából is rengeteget tanultam tőle.

A másik példaképem Bede István, aki annak idején a Kossuth Nyomda vezérigazgatója volt. Véleményem szerint, a szakmát kiválóan ismeri, tőle tanultam azt a rizikóállalást, ami ma egy menedzser számára a sikert jelentheti. Ő volt az, aki először vezette be Magyarországon az első akcidens nyomtatási technológiához szükséges vadonatúj rotációs gépet. Az ő ötlete alapján született meg elsőként a világon és a Kossuth Nyomdában a fényszedés és reprotechnika egy integrált rendszeren belül.

– Mit őrizne meg a múltból és mit tart a jelen szakmai lehetőségeiből előnyösnek?

– Elsősorban a hivatástudatot, a hivatásszeretetet és a cég iránti lojalitást fontosságát tartom kimagasló értékeknek. Hiszem, hogy ha ezek az értékek a múltban jelentős alapot nyújtottak a szakma számára, akkor a jövőben is kiemelkedő szerepet töltenek majd be.

Sokan már évek óta temetik a nyomtatott, papír alapú termékek gyártását. Én bízom abban, hogy a nyomdászat továbbra is fog megújulást produkálni és a nyomdaipar fejlődése nem áll meg.

– Mit adna útravalóul a postpress-terület jövőbeli képviselőinek?

– A postpress vagyis a nyomtatás utáni továbbfeldolgozás egy nagyon szép és érdekes szakma. Örülnék, ha a jövő nemzedéke is így szeretné ezt a területet, mint ahogyan én szeretem. Az elmúlt évtizedben a postpress ugyanolyan, ha nem nagyobb fejlődésen ment keresztül, mint a formakészítés és a nyomtatás. Manapság az ezen a területen dolgozó szakemberektől elvárt tudásszint ugyanazt megköveteli, mint a formakészítői vagy gépmeisteri munkahelyektől.

KÉSZÜLŐBEN A KÉZI KÖNYVKÖTÉS CÍMŰ KÖNYV

A nagyüzemi könyvgyártás technológiája napjainkban is rohamosan fejlődik, míg a kézzel – a különleges kötésmóddal – készített könyvek előállításának fejlődése lassabb ütemben halad. Miért? Az egyedi termékek előállítását nem lehet gépesíteni. A kézi könyvkötésnek – úgy érzem – van egy hagyományt teremtő értéke. A Kézi könyvkötés című könyvnek a rendeltetése a jelen időszakban:

- ◆ a szakmai oktatáshoz alkalmazható,
- ◆ a fiatal könyvkötők szakmai ismereteinek bővítése,
- ◆ a könyvek kötésfajtáinak, díszdobozok, mappák, albumok készítése, kézi műveletek részletes bemutatása.

Figyelemfelkeltési célból ismertetném a készülendő szakmai könyv témaköreit: a kézi könyvkötő műhely berendezése, a kézi könyvkötő szerszámok, a könyv szerkezete és az alkalmazott kötésfajták, a könyvkötés rövid fejlődéstörténete, az egyszerű keresztezett szerkezetű kötés, a félkemény kötés, a hamisbetáblázott kötés, a gerincnyílás mellé táblázott kötés, az eresztőbe táblázott kötés, az albumkészítés, a dobozkészítés, az ugróhátú könyv készítése, a kereskedelmi és ügyviteli nyomtatványok készítése, a kézi könyvkötéshez szükséges egyedi gépek, a kézi könyvkötéshez alkalmazott anyagok, alapfogalmak.

E könyv összefoglalja a kézi könyvkötés alapjait, szakmai ismeretek HIÁNYÁT pótolná. Nagy érdeklődéssel várják a könyvkötőszakmában. Szponzort keresünk.

Tóth György